

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania ustawy

Podjęcie prac nad przygotowaniem projektu ustawy wynika z konieczności określenia w przepisach rangi ustawowej regulacji dotyczących nabywania uprawnień do obsługi maszyn i urządzeń technicznych przeznaczonych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych. Obecnie regulacje w tym zakresie znajdują się w przepisach § 23–26 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 583, z późn. zm.).

Kompleksowe uregulowanie kwestii związanych z nabywaniem uprawnień do obsługi maszyn i urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych, zwanych dalej „maszynami i urządzeniami technicznymi”, w szczególności uzupełni system prawa o przepisy w zakresie sprawdzania kwalifikacji i nabywania uprawnień.

II. Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Obecne przepisy zawarte w § 23–26 ww. rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. określają, że:

- 1) maszyny robocze i urządzenia techniczne wskazane w załączniku nr 1 do tego rozporządzenia, mogą być obsługiwane wyłącznie przez osoby, które ukończyły szkolenie i uzyskały pozytywny wynik sprawdzianu przeprowadzanego przez komisję powołaną przez Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego w Warszawie, zwany dalej „Instytutem”;
- 2) szkolenie, o którym mowa w pkt 1, musi obejmować część teoretyczną i praktyczną. Część teoretyczna szkolenia obejmuje zagadnienia z zakresu dokumentacji technicznej maszyn roboczych, bezpieczeństwa i higieny pracy przy eksploatacji maszyn roboczych, technologii wykonywania robót ziemnych, użytkowania i obsługi maszyn roboczych, natomiast część praktyczna szkolenia obejmuje naukę eksploatacji maszyn roboczych w różnych warunkach terenowych i technologicznych;
- 3) szkolenie, o którym mowa w pkt 1, może prowadzić podmiot, który posiada warunki lokalowe do prowadzenia wykładów, park maszynowy wraz z placem manewrowym, kadre wykładowców oraz warunki socjalne i wyposażenie dydaktyczne;
- 4) osoba, która uzyskała pozytywny wynik sprawdzianu, o którym mowa w pkt 1, otrzymuje świadectwo oraz uzyskuje wpis do karty operatora;

- 5) wymagany jest wzór karty operatora;
- 6) Instytut opracowuje programy szkolenia i prowadzi listę wydanych świadectw i wpisów do książki operatora.

Powyższe przepisy nie określają innych kwestii dotyczących np. zakresu programowego szkoleń, sposobu, trybu i zakresu przeprowadzania egzaminu weryfikującego wiedzę osoby zainteresowanej nabyciem uprawnień, wzoru wniosku o przystąpienie do egzaminu, składu komisji egzaminacyjnej i wymagań wobec osób wchodzących w skład tych komisji, wysokości opłat związanych z nabyciem uprawnień, zasad prowadzenia wykazu nabytych uprawnień czy możliwości wydania duplikatu lub wymiany książki operatora oraz opłat z tym związanych. Brak stosownych przepisów w tym zakresie powoduje problemy interpretacyjne m.in. w zakresie prowadzonej koordynacji szkoleń czy ustalania opłat.

Przepisy zaproponowane w niniejszej ustawie służą realizacji celu, tj. kompleksowo regulują kwestie w zakresie sprawdzania kwalifikacji i nabywania uprawnień do obsługi maszyn i urządzeń technicznych. Ustanowienie w sposób spójny, systematyczny i szczegółowy zasad nabywania uprawnień do obsługi maszyn i urządzeń technicznych, o których mowa w projekcie ustawy, ma na celu wyeliminowanie wszelkich wątpliwości interpretacyjnych wynikających z obowiązujących bardzo ogólnych przepisów, a tym samym wyeliminowanie ryzyka związanego z ww. obsługą.

III. Analiza proporcjonalności

Zgodnie z przepisami rozdziału 6a ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1646, z późn. zm.), w nowych aktach prawnych, jeśli jest w nich mowa o zawodach regulowanych, należy przeprowadzić analizę proporcjonalności, która wykaże, że zaproponowane przepisy są proporcjonalne do potrzeb i nie są zbyt obciążające.

Zgodnie z zasadą proporcjonalności przepisy zaproponowane w niniejszej ustawie są uzasadnione celami leżącymi w interesie publicznym, odpowiednie dla zapewnienia osiągnięcia wyznaczonego celu oraz nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

Należy podkreślić, że zawody regulowane (operator sprzętu do robót ziemnych i pokrewnych, operator maszyn i urządzeń do produkcji betonu, asfaltobetonu, elementów betonowych, kamiennych i pokrewnych oraz monter rusztowań) do wykonywania których niezbędne jest posiadanie dokumentu poświadczającego nabyte uprawnienia, o których mowa w projekcie ustawy, należą do grupy zawodów i działalności regulowanych przy wykonywaniu których

usługodawca posiada bezpośredni wpływ na zdrowie i bezpieczeństwo publiczne. Wykonywanie przez usługodawców czynności związanych z tymi zawodami, a nieposiadających odpowiednich kwalifikacji zawodowych, mogłoby narazić usługobiorców, a także inne osoby na poważne niebezpieczeństwo lub powstanie poważnej szkody dla zdrowia, a nawet prowadzić do trwałej dysfunkcji i niepełnosprawności, a w niektórych przypadkach nawet do śmiertelnych obrażeń. Charakter zagrożeń i skala ich potencjalnych konsekwencji wskazuje na ich znaczny wpływ społeczny w postaci ewentualnych wypłat odszkodowań, rent i innych uposażeń, co może uszczuplać budżet państwa. Ponadto niewłaściwa obsługa maszyn i urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych niesie ze sobą duże ryzyko wystąpienia awarii i przestojów, a w konsekwencji kosztownych napraw i wydłużenia terminów realizacji określonych zadań inwestycyjnych.

Powyższe oznacza, że konieczne jest, aby osoby obsługujące maszyny i urządzenia techniczne były wyposażone w odpowiednią wiedzę i umiejętności, podlegające odpowiedniej walidacji, by mogły obsługiwać maszyny i urządzenia techniczne w sposób zapobiegający wyżej wymienionym zagrożeniom, a w przypadku gdy takich zagrożeń nie można uniknąć – w celu złagodzenia ich skutków.

Odpowiednie kwalifikacje można uzyskać wyłącznie w drodze szkolenia regulowanego, które kończy się egzaminem (walidacją) potwierdzającym, że osiągnięte wyniki są odpowiednie i wystarczające do obsługi maszyn i urządzeń technicznych, o których mowa w projekcie ustawy.

Analizując statystyki wypadków np. na budowach należy stwierdzić, że ich globalna liczba w ostatnich latach spada, co utwierdza w przekonaniu, że szkolenia kandydatów do obsługi maszyn i urządzeń technicznych, o których mowa w projekcie ustawy, przyniosą pożądany skutek w postaci mniejszej liczby zdarzeń niepożądanych.

Zaproponowane przepisy nie ograniczają dotychczasowego dostępu do ww. zawodów regulowanych lub wykonywania tych zawodów oraz do świadczenia usług transgranicznych w tych zawodach, ponieważ zaproponowane w projekcie ustawy przepisy nie rozszerzają zakresu podmiotowego i przedmiotowego stosowanych obecnie, zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. *w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych*, przepisów.

Informacja dotycząca wymagań do wykonywania zawodów regulowanych dla których niezbędne jest nabycie uprawnień, o których mowa w projekcie ustawy, dostępna jest w bazie

danych zawodów regulowanych na stronie Komisji Europejskiej i zakres tych wymagań nie zostanie projektem ustawy zmieniony.

IV. Różnica pomiędzy dotychczasowym, a projektowanym stanem prawnym

Przedmiotowy projekt ustawy uwzględnia dotychczasowe przepisy § 23–26 ww. rozporządzenia z dnia 20 września 2001 r. oraz przewiduje uzupełnienie w zakresie zidentyfikowanych w okresie stosowania tych przepisów braków.

Projekt przewiduje uregulowanie aktem normatywnym rangi ustawy następujących kwestii:

- 1) wymagania w stosunku do osób obsługujących maszyny i urządzenia techniczne wykorzystywane do robót ziemnych, budowlanych i drogowych;
- 2) zasady nabywania kwalifikacji do obsługi maszyn i urządzeń technicznych i prowadzenia szkoleń w tym zakresie;
- 3) zasady sprawdzania kwalifikacji i potwierdzania uprawnień do obsługi maszyn i urządzeń technicznych;
- 4) obowiązki związane z prowadzeniem wykazu uprawnień do obsługi maszyn i urządzeń technicznych.

V. Uzasadnienie wprowadzanych przepisów

Rozdział 1 zawiera przepisy ogólne, określa zakres podmiotowy i przedmiotowy ustawy oraz wskazuje, że zamknięty katalog maszyn i urządzeń technicznych, których projektowana ustawa dotyczy, określa załącznik do projektowanej ustawy.

Przepisy ustawy będą mieć zastosowanie w przypadku obsługi maszyn i urządzeń technicznych w związku z realizacją zadań zawodowych wykonywanych w ramach stosunku pracy, na podstawie umów cywilnoprawnych lub w ramach wykonywania działalności gospodarczej w zakresie ww. obsługi. Do tej obsługi nie będzie zaliczać się napraw.

Określono również, że w związku z realizacją zadań, o których mowa powyżej, wymagane jest posiadanie uprawnień określonych projektowaną ustawą.

W art. 4 wskazano, że wykaz maszyn i urządzeń technicznych oraz zakres uprawnień przyporządkowany do danej maszyny lub urządzenia technicznego będą określone w załączniku do ustawy. Załącznik ten będzie możliwie zbliżony do wykazu określonego w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas eksploatacji maszyn i innych urządzeń technicznych do robót

ziemnych, budowlanych i drogowych, z tą różnicą, że „Rusztowania budowlano-montażowe metalowe montaż i demontaż” zostaną podzielone na:

- 1) rusztowania metalowe systemowe – do wysokości ostatniego pomostu do 9 m,
- 2) rusztowania metalowe systemowe – wszystkie i niesystemowe.

Ponadto wykaz przewidziany projektowaną ustawą został zaproponowany w formie zbiorczej tabeli bez podziału na grupy. Zrezygnowano również z podziału na klasy (tzn. w miejscach gdzie na podstawie obowiązujących przepisów znajdowały się 2 klasy jak np. dla koparek jednonaczyniowych: III klasa - do 25 t. i I klasa - wszystkie, w projektowanej ustawie w wykazie zaproponowano: koparki jednonaczyniowe do 25 ton masy eksploatacyjnej i koparki jednonaczyniowe).

Proponowany wykaz nie będzie mieć wpływu na dotychczasowy zakres uprawnień dla poszczególnych maszyn i urządzeń technicznych, natomiast pozwoli w jasny sposób odczytywać zakres nabytych uprawnień. Zakres uprawnień podano w nawiasach pod nazwami poszczególnych maszyn i urządzeń technicznych.

W rozdziale 2 określono kwestie związane ze szkoleniami.

Przepisy wskazują, że kwalifikacje do obsługi maszyn i urządzeń technicznych nabywa się w toku szkoleń. Należy jednocześnie wyjaśnić, że wyjątkiem od tej zasady jest przepis art. 10 ust. 2 zgodnie z którym do egzaminu będą mogły przystąpić osoby spełniające określone w tym przepisie wymagania, m.in. które posiadają kwalifikacje do obsługi maszyny lub urządzenia technicznego nabyte poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej.

Szkolenia z obsługi maszyn i urządzeń technicznych będą mogły być prowadzone przez podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie szkoleń, zgodnie z programami szkoleń, o których mowa w art. 7. Należy wyjaśnić, że wymaganie prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie szkoleń jest niezbędne, aby zapewnić, że podmiot prowadzący szkolenia z obsługi maszyn i urządzeń technicznych będzie miał wiedzę w zakresie technik prowadzenia szkoleń. Natomiast programy szkoleń, na podstawie których będą mogły być prowadzone szkolenia przewidziane projektowaną ustawą, będą musiały uwzględniać zagadnienia wymienione w art. 7 ust 2 ustawy.

Podmiot spełniający wymagania podmiotu prowadzącego szkolenia, tj. prowadzący działalność gospodarczą w zakresie szkoleń, aby uzyskać przewidziany projektowaną ustawą program szkolenia, będzie występował o udostępnienie programu szkolenia. Baza tych

podmiotów, tj. posiadających odpowiednie – przewidziane projektowaną ustawą programy szkoleń będzie publicznie dostępna w Internecie. Odnosząc się do obecnego stanu prawnego należy wyjaśnić, że udostępnienie programów szkolenia nie będzie wymagać weryfikacji tych podmiotów w przewidzianym dotychczas w ww. rozporządzeniu Ministra Gospodarki zakresie, co zmniejszy obciążenia finansowe dla tego typu podmiotów. Obecnie ośrodki szkoleń ponoszą koszty na rzecz instytutu Sieci Badawczej Łukasiewicz – Instytutu Mechanizacji, Budownictwa i Górnictwa Skalnego, związane z dopuszczeniem ich do prowadzenia szkoleń w zakresie obsługi maszyn i urządzeń technicznych. Ma to służyć zwiększeniu dostępności tych szkoleń.

W rozdziale 3 zawarte są przepisy dotyczące egzaminu.

Sprawdzenie kwalifikacji do obsługi maszyn i urządzeń technicznych będzie następowało w drodze egzaminu. W przepisach określono warunki przystąpienia do egzaminu (art. 10 ust. 1 i 2) i zakres tego egzaminu (art. 12) oraz wskazano sposób zgłaszania się do przystąpienia do egzaminu (art. 11). Z uwagi na to, że w latach 2017–2020 w Polsce występowały narastające deficyty kadrowe w zawodzie operatora sprzętu do robót ziemnych (według „Barometru zawodów” – aplikacji stworzonej przez MRPiPS, przedstawiającej krótkookresową prognozę sytuacji w zawodach deficytowych – w 2017 r. deficyt ten dotyczył 12 województw, a w 2020 r. już całego kraju) w projekcie ustawy dla osób posiadających kwalifikacje w zakresie obsługi maszyn i urządzeń technicznych uzyskane w kraju innym niż RP, dla których nie można zastosować przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, przewiduje się zwolnienie z obowiązkowego szkolenia tych osób, przy zachowaniu wymagania uzyskania pozytywnego wyniku egzaminu sprawdzającego posiadane przez taką osobę kwalifikacji do obsługi danej maszyny lub danego urządzenia technicznego. Osoby, o których mowa w art. 10 ust. 2, muszą dołączyć do wniosku o przystąpienie do egzaminu kopię dokumentu potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji do obsługi danej maszyny lub danego urządzenia technicznego oraz kopię dokumentu lub dokumentów potwierdzających co najmniej 3-letnie doświadczenie w zakresie obsługi danej maszyny lub danego urządzenia technicznego, uzyskane w okresie 5 lat poprzedzających datę złożenia wniosku o przystąpienie egzaminu. Tak określony okres doświadczenia zawodowego, przy potwierdzeniu uzyskanych wcześniej kwalifikacji, jest bezpieczny i wystarczający aby przystąpić do egzaminu. Ponadto, w nawiązaniu do uznawania kwalifikacji, posiadanie kwalifikacji zawodowych na poziomie drugim i trzecim potwierdza między innymi 3-letnie

doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwa członkowskie. Przepis ma na celu zwiększenie dostępu do rynku pracy w zawodach deficytowych osób spoza UE.

Ponadto w rozdziale wskazano dane, jakie będą zawarte we wniosku o przystąpienie do egzaminu (art. 11 ust. 2 ustawy), co będzie zawierał protokół z przeprowadzonego egzaminu (art. 16 ustawy), wymagania dotyczące egzaminatora i komisji egzaminacyjnej (art. 17 i art. 18). Zawarto również warunek, że co najmniej jedna osoba wchodząca w skład komisji egzaminacyjnej powinna posiadać uprawnienia do obsługi maszyny lub urządzenia technicznego, w zakresie którego jest przeprowadzany egzamin oraz powinna być całkowicie bezstronna względem osoby przystępującej do egzaminu. Należy bowiem wykluczyć sytuację, w której egzaminatorem będzie jednocześnie osoba szkoląca w podmiocie prowadzącym szkolenia. Przepis ten ma zapewnić bezstronny dla danej osoby egzamin, tzn. osoba szkoląca nie będzie mogła być powołana w skład tej konkretnej komisji egzaminacyjnej, przed którą osoba przez niego przeszkolona będzie zdawała egzamin.

W rozdziale tym określono także wysokość opłaty za przeprowadzenie egzaminu i wydanie dokumentu potwierdzającego uprawnienia wymagane do obsługi maszyn i urządzeń technicznych (art. 19 ustawy).

W rozdziale 4 określono przepisy dotyczące karty operatora.

Zgodnie z przepisami projektowanej ustawy dokumentem potwierdzającym uprawnienia do obsługi maszyn i urządzeń technicznych jest karta operatora (art. 14 ust. 2). Ustalono w jakiej formie będzie wykonana karta operatora, jakie dane będzie zawierać i w jakim czasie będzie wydawana (art. 20 ustawy).

Należy przy tym wyjaśnić, że w przypadku gdy osoba przystąpi do kolejnego egzaminu, żeby uzyskać kolejne uprawnienia, po pozytywnym wyniku egzaminu otrzyma nową, aktualną kartę operatora.

W tym rozdziale określono także przepisy dotyczące wydania duplikatu lub wymiany książki operatora, wysokość opłaty za wydanie duplikatu lub wymianę karty operatora (art. 21 ustawy) oraz dane jakie będą zawarte we wniosku o wydanie duplikatu lub wymianę książki operatora (art. 22 ustawy).

Rozdział 5 dotyczy wykazu nabytych uprawnień do obsługi maszyn i urządzeń technicznych.

Przepisy określają kiedy następuje wpis do wykazu (art. 24 ust. 2 ustawy), jakie dane zawiera taki wykaz (art. 24 ust. 3 ustawy) oraz podmioty, którym będą udostępniane dane z wykazu (art. 25 ustawy). Dane te będą udostępniane na uzasadniony wniosek organom administracji publicznej, osobom posiadającym uprawnienia lub ich pracodawcom. W praktyce zdarza się,

że w przypadku wypadku z udziałem danej maszyny lub danego urządzenia technicznego, PIP lub policja występuje z prośbą o potwierdzenie autentyczności dokumentu potwierdzającego posiadane uprawnienia. Zgodnie z prowadzonym wykazem będzie możliwość potwierdzenia uprawnień.

W rozdziale 6 określono kwestie związane z organem właściwym w sprawach związanych z nabywaniem uprawnień do obsługi maszyn i urządzeń technicznych.

Organem właściwym w sprawach związanych z nabywaniem uprawnień do obsługi maszyn i urządzeń technicznych jest minister właściwy do spraw gospodarki, zwany dalej „Ministrem”. Minister będzie mógł upoważnić, w drodze rozporządzenia, jednostkę podległą lub przez niego nadzorowaną albo instytut działający w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, zwane dalej „Podmiotem upoważnionym”, do wykonywania zadań przewidzianych w projektowanej ustawie, mając na uwadze zakres działalności upoważnianego podmiotu, konieczność zapewnienia sprawnych procedur w sprawach związanych z nabywaniem uprawnień do obsługi maszyn i urządzeń technicznych, w tym sprawdzania kwalifikacji, oraz kompetencje tego podmiotu. Kompetencje, o których mowa w tym przepisie, rozumiane są jako doświadczenie, szeroko rozumiana wiedza merytoryczna w obszarze budowy i obsługi maszyn i urządzeń technicznych do robót ziemnych, budowlanych i drogowych, a przede wszystkim dotychczasowe doświadczenie w zakresie opracowywania programów szkoleń oraz przeprowadzania egzaminów weryfikujących kwalifikacje przyszłych obsługujących ww. maszyny i urządzenia techniczne.

Wydając rozporządzenie Minister określi szczegółowy zakres zadań objętych upoważnieniem, tj. do których realizacji upoważni Podmiot upoważniony. Katalog zadań, który będzie mógł zostać wskazany w przedmiotowym rozporządzeniu jest zatem określony w przepisach ustawy upoważniającej. Mowa tu w szczególności o przeprowadzaniu egzaminu, opracowywaniu programów szkoleń z obsługi maszyn i urządzeń technicznych, wskazywaniu miejsca i terminu egzaminu, powoływaniu komisji egzaminacyjnej, wydawaniu karty operatora, jej duplikatu lub wymiany oraz prowadzeniu wykazu uprawnień do obsługi maszyn i urządzeń technicznych.

Należy w tym miejscu wyjaśnić, że upoważnienie ustawowe zawarte w art. 27 projektowanej ustawy przewiduje, że Podmiotem upoważnionym będzie mógł zostać m.in. instytut Sieci Badawczej Łukasiewicz. Zgodnie z ustawą z dnia 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (Dz. U. z 2020 r. poz. 2098) (art. 4 pkt 7) instytuty tej Sieci, poza działalnością podstawową, mogą prowadzić inną działalność związaną z charakterem Centrum Łukasiewicz

albo instytutu tej Sieci. Na podstawie tego przepisu Sieć Badawcza Łukasiewicz –Instytut Mechanizacji, Budownictwa i Górnictwa Skalnego może wykonywać zadania związane z nabywaniem kwalifikacji wynikające z ww. rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2001 r.

W przypadku upoważnienia Minister będzie sprawować nadzór nad Podmiotem upoważnionym w zakresie wykonywania określonych zadań pod względem rzetelności i legalności. Ponadto w takim przypadku Podmiot upoważniony będzie finansował wydatki wynikające z wykonywania tych zadań z opłat, o których mowa w art. 19 ust. 1 oraz w art. 21 ust. 4 projektowanej ustawy, a opłaty te (które w innym przypadku miały stanowić dochód budżetu państwa) będą przekazywane na rachunek bankowy Podmiotu upoważnionego i będą stanowić jego przychód.

W tym w rozdziale określono również zasady sprawozdawczości Podmiotu upoważnionego do Ministra (art. 29) oraz zasady organizacji kontroli i uzgadniania ustaleń dokonanych w trakcie kontroli (art. 30).

W przypadku zastrzeżeń co do działalności Podmiotu upoważnionego, o których mowa w art. 31 projektowanej ustawy, Minister może cofnąć upoważnienie Podmiotowi upoważnionemu.

Rozdział 7 określa przepisy przejściowe i przepis końcowy.

W przepisach przejściowych wskazano, że dotychczas wydane uprawnienia m.in. w formie książki operatora maszyn roboczych z wpisem określającym zakres obsługiwanych maszyn lub urządzeń technicznych uzyskane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują ważność w zakresie i na okres na jaki zostały wydane (art. 37 ustawy).

Projektowane przepisy przewidują także, że do postępowań w zakresie szkoleń oraz sprawdzianu przeprowadzanego przez komisję powołaną przez Sieć Badawczą Łukasiewicz – Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23715 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1510, z późn. zm.), zastosowanie znajdują przepisy dotychczasowe.

Przepisy te mają na celu z jednej strony zachowanie przyznanych już uprawnień do obsługi maszyn i urządzeń technicznych – nie ma bowiem przesłanek do ich zmiany lub aktualizacji, a z drugiej zapewnić co najmniej dotychczasowej bazy osób posiadających te uprawnienia,

z uwagi na wysokie zapotrzebowanie na specjalistów z tej branży na rynku, co wyjaśniono już wcześniej.

Ustalono terminy dla „przeniesienia” dotychczas zgromadzonych przez instytut Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego danych do utworzonego ustawą wykazu uprawnień do obsługi maszyn i urządzeń technicznych (art. 39 ustawy).

Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

VI. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

Projekt ustawy wywoła pozytywne skutki społeczne i gospodarcze wobec zwiększenia transparentności działań w zakresie nabywania uprawnień do obsługi maszyn i urządzeń technicznych.

Pod względem skutków finansowych projekt ustawy nie wprowadza zmian w stosunku do obecnego stanu.

VII. Wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców

Projekt ustawy będzie miał wpływ na funkcjonowanie mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorstw, przez regulacje skierowane do podmiotów szkolących, a także osób zgłaszających się na szkolenia i egzaminy (często też przedsiębiorców kierujących swoich pracowników w celu uzyskania lub uzupełnienia kwalifikacji). Nie spowoduje to jednak zwiększenia kosztów, ponieważ opłaty ponoszone za egzamin oraz za wydanie duplikatu lub wymianę karty operatora oszacowane są na podobnym poziomie do obecnie obowiązującego. Część rozwiązań przyjętych w projekcie zostało wypracowanych w roboczej konsultacji z instytutem Sieć Badawcza Łukasiewicz – Instytut Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego. Rozwiązania te, zarówno w zakresie opłat jak i systemu egzaminowania i wydawania dokumentów poświadczających nabyte uprawnienia – co do zasady – odzwierciedlają dotychczasową praktykę.

VIII. Udostępnienie projektu w BIP RCL

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz na podstawie § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M. P. z 2022 r. poz. 348) projekt ustawy, z chwilą przekazania do uzgodnień, opiniowania i konsultacji

publicznych został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz na platformie gov.pl.

IX. Oświadczenie o zgodności projektu rozporządzenia z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej. Projekt ustawy nie podlega obowiązkowi przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

X. Podleganie notyfikacji

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji w trybie określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

XI. Wejście w życie.

Ustawa wejdzie w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.